VISTIAN GOIA

G. G. NEAMŢU.
Un discipol fidel al lui D. D. Draşoveanu

În toată cariera lui de profesor la Catedra de limba română de la filologia clujeană, G. G. Neamţu a reuşit să continue în mod creativ pârtia desţelenită de mentorul său. A avut aceeaşi pasiune a disecării fenomenului gramatical, privit din multiple perspective, fără să neglijeze logica aristotelică şi cu preocuparea permanentă a dascălului de a fi totdeauna accesibil. În tot ce a făcut se putea vedea spiritul „german". Nu am aflat printre colegii lui un intelectual mai pragmatic şi mai punctual decât el. A scris puţine cărţi, dar ele îl reprezintă pe omul de ştiinţă, pe cât de documentat, pe atât de îndrăzneţ, în probleme de sintaxă în special. Spre deosebire de alţi confraţi de la catedră, nu-i dispreţuia, ci îi aprecia pe lingviştii şi gramaticienii din celelalte centre universitare.

Pe de altă parte, profesorul evada din când în când de la investigaţia ştiinţifică şi nu se ruşina să se dedice în timpul liber tâmplăriei, îndeletnicire practicată din vremuri biblice! Dacă în probleme de sintaxă îl continua pe D. D. Draşoveanu, în tâmplărie îmi aminteşte de pasiunea pe care a avut-o celebrul lingvist german Gustav Weigand, profesorul lui Sextil Puşcariu. În atelierul acestuia de tâmplărie, lingvistul de la Lipsca lucra mobile trebuincioase pentru sala de seminar din vecinătatea locuinţei sale. Cine a intrat în biroul lui G. G. Neamţu de la facultate sau în cel de acasă (de pe strada Decebal) şi-a dat seama cu uşurinţă de ardeleanul gospodar, preocupat mereu să-şi creeze un mediu natural confortabil şi util. De aceea îl admiram. Nu-i plăcea deloc să-şi risipească timpul. Când planificam o inspecţie de gradul I sau un examen de definitivat, îşi deschidea agenda şi-şi respecta totdeauna promisiunea. L-am surprins de câteva ori aprofundat în cercetarea ştiinţifică. Stăruia îndelung, înmulţindu-şi fişele şi nu-ţi permitea să-l conturbi, punându-ţi răbdarea la încercare. Însă, când găsea soluţia problemei cercetate, îşi exprima cu atâta logică argumentele, încât nu am întâlnit pe cineva care să-l contrazică în chestiunea gramaticală aprofundată.

În altă ordine de idei, mi-a plăcut totdeauna să merg cu G. G. Neamţu la inspecţii pentru acordarea gradului didactic I, însoţindu-l în multe şcoli de pe cuprinsul Transilvaniei. Prefera să mergem în vestul ţării, aproape de Satu Mare, el fiind din acea margine a ţării. Când călătoream cu maşina, îşi scotea capul pe geam pentru a inspira curentul acela care bântuia peste câmpia vestică. I-am spus atunci că el se aseamănă cu vieţuitorii din pusta vecinilor şi nu e familiarizat cu spaţiul mioritic, cum eram noi, cei născuţi în satele din centrul Transilvaniei. Nu s-a supărat deloc şi a recunoscut diferenţa dintre noi.

În calitate de referent al lucrării de grad, G. G. Neamţu avea referatul scris pe nişte fişe mici ca biletele de bancă, manieră moştenită, probabil, de la

BDD-V451 © 2015 Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:41:22 UTC)

D. D. Draşoveanu. Întâi trecea în revistă toate capitolele tezei şi sublinia părţile ei cele mai realizate. Apoi conţinutul lucrării era „purecat" cu acel talent al analistului căruia nu-i scăpa nimic: nici o virgulă, nici un acord greşit, nici o eroare în trimiterile bibliografice. Ideile candidatului erau raportate la cărţile şi teoriile gramaticale ale clujenilor, bucureştenilor şi ieşenilor, aşezându-l astfel pe acesta la catedra şcolii unde preda şi retezându-i eventualele veleităţi de „nemaipomenit" gramatician! G. G. Neamţu era totdeauna adeptul unui echilibru între laturile pozitive ale tezei, fără să neglijeze erorile şi superficialitatea candidaţilor, pe care le sublinia în limbajul lui sec şi argumentat, care tăia dreptul la replică.

Universitatea „Babeş-Bolyai"
Facultatea de Litere
Cluj-Napoca, str. Horea, 31

BDD-V451 © 2015 Argonaut
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-15 02:41:22 UTC)